

Skonaren Primus

Efter Susanna Nilsson, Böda, Öland

En skonare Primus, som var från Källa hamn, en
natt uti oktober i havets djup försvann Med
hela sin besättning han sjönk i havets djup med
bön om hjälp och frälsning som sändes till vår Gud

En skonare Primus, som var från Källa hamn,
en natt uti oktober i havets djup försvann
Med hela sin besättning han (hon) sjönk i havets djup
med bön om hjälp och frälsning som sändes till vår Gud

Styrmannen hette Jonsson, en äldre skeppare,
som efterlämnar maka och små sönerna tre
De honom nu begråter med bitter tår på kind,
han kommer icke åter till sitt kära hem

Matrosen hette Nilsson, en ung och god sjöman,
som efterlämnar maka med liten son i famn
De älskade varandra så djupt som älskas kan
Den unga makan sörjer, dem ingen trösta kan

Må Gud som är vår fader de sörjsna trösta så,
att vi den sorg kan bära den han oss lägger på
Han hjälpa vill oss alla som han oss lovat har,
/:han är ju änkors fader och faderlösas far:/